

KONVENTION

upprättad på grundval av artikel K 3 i fördraget om Europeiska unionen om ömsesidigt bistånd och samarbete mellan tullförvaltningar

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA till denna konvention, medlemsstater i Europeiska unionen,

SOM HÄNVISAR till Europeiska unionens råds akt av den

SOM ERINRAR om att det är nödvändigt att stärka åtagandena i konventionen om ömsesidigt bistånd mellan tullförvaltningarna, som undertecknades i Rom den 7 september 1967,

SOM FINNER att tullförvaltningarna har till uppgift att, inom gemenskapens tullområde och särskilt dess in- och utförselorter, förhindra, utreda och bekämpa brott inte bara mot gemenskapslagstiftningen utan också mot de nationella lagarna, i synnerhet de fall som omfattas av artiklarna 36 och 223 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

SOM FINNER att den ökande illegala handeln av olika slag utgör ett allvarligt hot mot folkhälsa, allmän moral och säkerhet,

SOM FINNER att det är lämpligt att fastställa särskilda former för samarbete som innebär gränsöverskridande åtgärder i syfte att förhindra, utreda och åta vissa överträdelser såväl av medlemsstaternas nationella lagstiftning som mot gemenskapens tullbestämmelser och att dessa gränsöverskridande åtgärder alltid måste genomföras med iakttagande av legalitetsprincipen (vara förenlig med den relevanta lag som är tillämplig i den anmodade medlemsstaten och med de behöriga myndigheterna i den medlemsstatens direktiv), subsidiaritetsprincipen (endast vidta sådana åtgärder om det visar sig att andra mindre långtgående åtgärder inte är lämpliga) och proportionalitetsprincipen (åtgärdens räckvidd och varaktighet skall bestämmas mot bakgrund av hur allvarlig den förmodade överträdelsen är),

SOM ÄR ÖVERTYGADE om att det är nödvändigt att stärka samarbetet mellan tullförvaltningarna genom att fastställa förfaranden som tillåter tullförvaltningarna att vidta åtgärder gemensamt och utbyta uppgifter som har samband med illegal handel,

SOM BEAKTAR det faktum att tullförvaltningarna dagligen måste tillämpa både gemenskapsbestämmelser och nationella bestämmelser och att det därför uppenbarligen är nödvändigt att säkerställa att bestämmelserna om ömsesidigt bistånd och samarbete inom bägge sektorerna i möjligaste mån utvecklas parallellt,

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

AVDELNING I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

— åta och bestraffa överträdelser av gemenskapens tullbestämmelser och nationella tullbestämmelser.

Artikel 1

Tillämpningsområde

1. Utan att det påverkar gemenskapens behörighet skall Europeiska unionens medlemsstater genom sina tullförvaltningar ge varandra ömsesidigt bistånd och samarbeta med varandra, i syfte att

— förhindra och upptäcka överträdelser av nationella tullbestämmelser samt

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 3 inverkar denna konvention inte på tillämpliga bestämmelser om inbördes rättshjälp i brottmål mellan rättsliga myndigheter, fördelaktigare bestämmelser i bilaterala eller multilaterala avtal mellan medlemsstaterna som styr samarbetet som avses i punkt 1 mellan medlemsstaternas tullmyndigheter eller andra behöriga myndigheter eller överenskommelser som träffats på samma område på grundval av uniform lagstiftning eller en särskild ordning som föreskriver en ömsesidig tillämpning av åtgärder som avser ömsesidigt bistånd.

*Artikel 2***Befogenheter**

Tullförvaltningarna skall tillämpa denna konvention inom ramen för de befogenheter som de har tilldelats enligt nationella bestämmelser. Ingenting i denna konvention får tolkas som att det inverkar på de befogenheter som tullförvaltningarna tilldelats enligt nationella bestämmelser enligt den betydelse som anges i denna konvention.

*Artikel 3***Förhållandet till inbördes rättshjälp mellan rättsliga myndigheter**

1. Denna konvention omfattar ömsesidigt bistånd och samarbete inom ramen för brottsutredningar om överträdelser av nationella tullbestämmelser och gemenskapens tullbestämmelser för vilka den ansökande myndigheten är behörig enligt den berörda medlemsstatens nationella bestämmelser.

2. Om en brottsutredning görs av eller under ledning av en rättslig myndighet, skall denna myndighet avgöra om ansökningar om ömsesidigt bistånd eller om samarbete i samband därmed skall inlämnas i enlighet med tillämpliga bestämmelser om inbördes rättshjälp i brottmål, eller i enlighet med bestämmelserna i denna konvention.

*Artikel 4***Definitioner**

I denna konvention avses med

1. *nationella tullbestämmelser*: en medlemsstats lagar och andra författningar vilkas tillämpning helt eller delvis omfattas av denna stats tullförvaltnings behörighet när det gäller

- gränsöverskridande olaglig handel med varor som är föremål för förbuds-, begränsnings- eller kontrollåtgärder, särskilt i fall som avses i artiklarna 36 och 223 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,
- icke-harmoniserade punktskatter.

2. *gemenskapens tullbestämmelser*:

- samtliga gemenskapsbestämmelser och deras åtföljande genomförandebestämmelser som reglerar import, export, transitering och närvaro av varor som är föremål för handel mellan medlemsstaterna och tredje land samt mellan medlemssta-

terna i fråga om varor som inte har gemenskapsstatus enligt artikel 9.2 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen eller varor som underkastas kompletterande kontroller eller utredningar i syfte att fastställa deras gemenskapsstatus,

- samtliga bestämmelser som antas på gemenskapsnivå inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken och de särskilda bestämmelser som antagits för varor härrörande från förädling av jordbruksprodukter,
- samtliga bestämmelser som antas på gemenskapsnivå för harmoniserade punktskatter och mervärdesskatt på import tillsammans med nationella genomförandebestämmelser.

3. *överträdelser*: handlingar i strid med nationella tullbestämmelser eller med gemenskapens tullbestämmelser som bl.a. innefattar

- deltagande i eller försök att göra sig skyldig till sådana överträdelser,
- deltagande i en kriminell organisation som gör sig skyldig till sådana överträdelser,
- penningtvätt som härrör från sådana överträdelser som nämns i denna punkt.

4. *ömsesidigt bistånd*: bistånd som lämnas mellan tullförvaltningarna enligt denna konvention.

5. *begärande myndighet*: den behöriga myndighet i den medlemsstat som gör en framställan om bistånd.

6. *anmodad myndighet*: den behöriga myndighet i den medlemsstat till vilken en framställan om bistånd riktas.

7. *tullförvaltningar*: medlemsstaternas tullmyndigheter och andra myndigheter som är behöriga att genomföra bestämmelserna i denna konvention.

8. *personuppgifter*: alla uppgifter som avser en identifierad eller identifierbar fysisk person. En person betraktas som identifierbar om han eller hon direkt eller indirekt kan identifieras, t.ex. med hjälp av ett identifikationsnummer eller av en eller flera särskilda faktorer som är karakteristiska för hans eller hennes fysiska, fysiologiska, psykiska, ekonomiska, kulturella eller sociala identitet.

9. *gränsöverskridande samarbete*: samarbete mellan tullförvaltningarna över en medlemsstats gränser.

*Artikel 5***Centrala samordningsenheter**

1. Medlemsstaterna skall utse en central enhet (samordningsenhet) inom sina respektive tullmyndigheter. Enhetens uppgift skall vara att ta emot framställningar om ömsesidigt bistånd enligt denna konvention och ansvara för samordningen av det ömsesidiga biståndet, utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2. Enheten skall också ansvara för samarbetet med andra myndigheter som medverkar i en biståndsåtgärd enligt denna konvention. Medlemsstaternas samordningsenheter skall sinsemellan hålla nödvändig direktkontakt, särskilt i de fall som avses i avdelning IV.

2. Samordningsenheter verksamer uteluter inte, i synnerhet i brådskande fall, direkt samarbete mellan övriga enheter vid medlemsstaternas tullmyndigheter. För effektivitet och enhetlighet skall samordningsenheter underrättas om varje åtgärd där sådant direkt samarbete förekommer.

3. Om en tullmyndighet inte är, helt eller delvis, behörig att behandla en framställan skall den centrala samordningsenheten vidarebefordra ansökan till den behöriga nationella myndigheten och underrätta den ansökande myndigheten om att så har skett.

4. Om ansökan inte kan bifallas av rättsliga eller andra sakliga skäl, skall samordningsenheten skicka tillbaka framställan till den begärande myndigheten tillsammans med en redogörelse för varför den framställan inte kan behandlas.

*Artikel 6***Sambandsmän**

1. Medlemsstaterna får sinsemellan komma överens om utbyte av sambandsmän på bestämd eller obestämd tid och enligt ömsesidigt överenskomna villkor.

2. Sambandsmännen skall inte ha någon befogenhet att göra ingripanden i värdlandet.

3. För att främja samarbetet mellan medlemsstaternas tullförvaltningar får sambandsmännen, efter överenskommelse eller på begäran av medlemsstaternas behöriga myndigheter, ha till uppgift att

- a) främja och påskynda informationsutbytet mellan medlemsstaterna,
- b) lämna bistånd vid utredningar som rör deras egen medlemsstat eller den medlemsstat de företräder,

c) vara behjälpliga med handläggningen av framställningar om bistånd,

d) ge värdlandet råd och bistånd vid förberedelser för och genomförande av gränsöverskridande operationer,

e) utföra andra uppgifter som medlemsstaterna kommer överens om sinsemellan.

4. Medlemsstaterna får träffa bilaterala eller multilaterala överenskommelser om sambandsmännens kompetensområde och placering. Sambandsmännen får även företräda en eller flera medlemsstaters intressen.

*Artikel 7***Skyldighet att identifiera sig**

Såvida inte annat föreskrivs i denna konvention, skall den begärande myndighetens tjänstemän som befinner sig i en annan medlemsstat för att utöva sina rättigheter enligt denna konvention alltid kunna förete en skriftlig fullmakt som utvisar deras identitet och officiella tjänsteställning.

AVDELNING II

BISTÅND PÅ FRAMSTÄLLAN

*Artikel 8***Principer**

1. För att lämna det bistånd som begärs enligt denna avdelning skall den anmodade myndigheten eller den behöriga myndighet som den har vänt sig till, gå till väga som om den handlade för egen räkning eller på framställan av en annan myndighet i sin egen medlemsstat. Den skall därvid utnyttja alla de lagliga befogenheter den har till sitt förfogande enligt sin nationella lagstiftning för att tillmötesgå ansökan.

2. Den anmodade tullmyndigheten skall utsträcka detta bistånd till att omfatta alla omständigheter kring överträdelsen som uppvisar ett klart samband med ändamålet med framställan, utan att någon kompletterande framställan behövs. I tveksamma fall skall den anmodade myndigheten först kontakta den begärande myndigheten.

*Artikel 9***Biståndsansökningarnas form och innehåll**

1. Ansökningar skall alltid lämnas skriftligen. Dokument som är nödvändiga för att handlägga framställan skall bifogas denna.

2. Framställningar i enlighet med punkt 1 skall innehålla följande uppgifter:

- a) Begärande myndighet.
- b) Begärd åtgärd.
- c) Ändamålet med och orsaken till framställan.
- d) De lagar och andra bestämmelser som berörs.
- e) Så noggranna och utförliga uppgifter som möjligt om de fysiska eller juridiska personer som är föremål för utredningen.
- f) En kortfattad redogörelse för omständigheterna, med undantag av de fall som avses i artikel 13.

3. Framställningarna skall göras på ett av den anmodade myndighetens officiella språk, eller på ett språk som är godtagbart för denna myndighet.

4. I fall som är så brådskande att de kräver det, skall muntliga ansökningar godtas, men de måste bekräftas skriftligen snarast möjligt.

5. Om en framställan inte uppfyller de formella kraven, kan den anmodade myndigheten begära rättelse eller komplettering. Under tiden får de åtgärder som krävs för att bifalla ansökan beordras.

6. Den anmodade myndigheten skall medge tillämpning om ett visst förfarande när så begärs, förutsatt att detta förfarande inte står i strid med den anmodade medlemsstatens rättsliga och administrativa bestämmelser.

Artikel 10

Framställningar

1. På framställan av den begärande myndigheten skall den anmodade myndigheten överlämna alla nödvändiga uppgifter till den förre för att den skall kunna förhindra, upptäcka och åtala överträdelser.

2. Till de uppgifter som överlämnas skall fogas de rapporter och andra dokument, eller utdrag ur eller vidimerade kopior av dessa rapporter och dokument, på vilka uppgifterna grundas och som den anmodade parten förfogar över eller som har företetts eller inhämtats för att verkställa framställan om uppgifter.

3. Genom överenskommelse mellan den begärande och den anmodade myndigheten, och efter att ha mottagit detaljerade anvisningar från den anmodade myndigheten, får tjänstemän som är befullmäktigade av den begärande myndigheten inhämta uppgifter enligt punkt 1 vid den anmodade medlemsstatens kontor. Detta gäller alla uppgifter som härrör från den dokumentation de anställda vid dessa kontor har tillgång till. Dessa tjänstemän skall ha rätt att ta kopior av denna dokumentation.

Artikel 11

Framställningar om övervakning

På framställan av den begärande myndigheten skall den anmodade myndigheten i möjligaste mån själv utföra eller låta utföra en särskild bevakning av en person som skäligen kan antas ha gjort sig skyldig till, gör sig skyldig till eller genomför förberedelser för att göra sig skyldig till överträdelser av gemenskapens tullbestämmelser eller nationella tullbestämmelser. Likaså skall den anmodade myndigheten på framställan av den begärande myndigheten bevaka de platser, transportmedel och varor som har samband med verksamheter som kan stå i strid med nämnda tullbestämmelser.

Artikel 12

Framställningar om utredningar

1. På framställan av den begärande myndigheten skall den anmodade myndigheten genomföra eller låta genomföra lämpliga utredningar av sådana aktiviteter som enligt den begärande myndigheten är eller förefaller vara en överträdelse.

Den anmodade myndigheten skall underrätta den begärande myndigheten om resultaten av dessa utredningar. Artikel 10.2 gäller i tillämpliga delar.

2. Efter överenskommelse mellan den begärande och den anmodade myndigheten får tjänstemän som har utsetts av den begärande myndigheten närvara vid de utredningar som avses i punkt 1. Utredningarna skall hela tiden genomföras av tjänstemän vid den anmodade myndigheten. Den begärande myndighetens tjänstemän får inte på eget initiativ utöva de befogenheter som den anmodade myndighetens tjänstemän har. Däremot skall de få tillgång till samma lokaler och dokument som de senare, genom deras förmedling och endast i den mån det är befogat med hänsyn till den pågående utredningen.

Artikel 13

Delgivning

1. På framställan av den begärande myndigheten skall den anmodade myndigheten, i enlighet med de nationella reglerna i den medlemsstat där den är belägen, delge eller låta delge adressaten alla instrument eller beslut som härrör från de behöriga myndigheter i den medlemsstat där den begärande myndigheten är belägen och som berör tillämpningen av denna konvention.

2. Till framställningarna om delgivning, som skall innehålla uppgifter om innehållet i det instrument eller det beslut som skall delges, skall bifogas en översättning på det officiella språket eller ett av de officiella språken i den medlemsstat där den anmodade myndigheten är belägen,

vilket inte hindrar den senare från att avstå från en sådan översättning.

Artikel 14

Användning som bevismaterial

Protokoll över fastställda sakförhållanden, intyg, uppgifter, handlingar, vidimerade kopior och övriga dokument som, i enlighet med den nationella lagstifningen, har inhämtats av tjänstemän vid den anmodade myndigheten och översänts till den begärande myndigheten i de fall av bistånd som avses i artiklarna 10–12, får användas som bevismaterial i enlighet med nationell rätt av behöriga organ i den medlemsstat där den begärande myndigheten är belägen.

AVDELNING III

BISTÅND PÅ EGET INITIATIV

Artikel 15

Princip

De behöriga myndigheterna i varje medlemsstat skall, i enlighet med artiklarna 16 och 17, och om inget annat följer av eventuella begränsningar i nationell rätt, bistå de behöriga myndigheterna i de övriga medlemsstaterna utan föregående begäran av dessa myndigheter.

Artikel 16

Övervakning

I den mån det bidrar till att förhindra, upptäcka och åtala överträdelser i en annan medlemsstat, skall varje medlemsstats behöriga myndigheter

- a) i möjligaste mån bedriva eller låta bedriva sådan särskild övervakning som anges i artikel 11,
- b) överlämna till de övriga berörda medlemsstaternas behöriga myndigheter de uppgifter de förfogar över, och i synnerhet rapporter och andra dokument, eller vidimerade kopior eller utdrag ur dessa rapporter och dokument, som gäller aktiviteter som har samband med en planerad eller begången överträdelse.

Artikel 17

Uppgiftslämnande på eget initiativ

Varje medlemsstats behöriga myndigheter skall omgående meddela de övriga berörda medlemsstaternas behöriga myndigheter alla relevanta uppgifter som rör planerade

eller begångna överträdelser, i synnerhet uppgifter om berörda varor och de nya hjälpmedel och metoder som används för att göra sig skyldig till sådana överträdelser.

Artikel 18

Användning som bevismaterial

Övervakningsrapporter och uppgifter som har inhämtats av en medlemsstats tjänstemän och överlämnats till en annan medlemsstat i samband med bistånd på eget initiativ enligt artiklarna 15–17, får användas som bevismaterial i enlighet med nationell rätt av de behöriga organen i den mottagande medlemsstaten.

AVDELNING IV

SÄRSKILDA SAMARBETSFORMER

Artikel 19

Principer

1. Tullförvaltningarna skall delta i gränsöverskridande samarbete i enlighet med denna avdelning. De skall lämna varandra nödvändigt bistånd när det gäller personal- och planeringsstöd. Framställningar om samarbete skall normalt göras enligt artikel 9. I de särskilda fall som avses i denna avdelning får tjänstemän från den begärande myndigheten vidta åtgärder på den anmodade statens territorium efter medgivande av den anmodade myndigheten.

De centrala samordningsenheterna skall ansvara för samordning och planering av de gränsöverskridande aktiviteterna, enligt artikel 5.

2. Gränsöverskridande samarbete enligt punkt 1 får bedrivas för att förhindra, utreda och åtala överträdelser i följande fall:

- a) Olaglig handel med narkotika och psykotropa ämnen, vapen, ammunition, sprängämnen, kulturföremål, farligt och giftigt avfall, kärnmaterial eller material eller utrustning avsedda för framställning av kärnvapen, biologiska och/eller kemiska vapen (varor belagda med förbud).
- b) Handel med ämnen som finns upptagna i listorna I och II i Förenta Nationernas konvention om bekämpande av illegal handel med narkotika och psykotropa ämnen och som är avsedda för illegal framställning av narkotika (prekursorer).
- c) Olaglig gränsöverskridande handel med skattepliktiga varor för att undgå skatt eller obehörigt erhålla statligt stöd i samband med import eller export av

varor, i de fall där omfattningen av handeln och den därmed sammanhängande risken för minskade skatteintäkter eller för höga stödutbetalningar kan medföra en avsevärd belastning för Europeiska gemenskapernas eller för medlemsstaternas budget.

d) Annan handel med varor som är förbjudna enligt gemenskapens eller nationella tullbestämmelser.

3. Den anmodade myndigheten skall inte vara skyldig att delta i de särskilda formerna av samarbete enligt denna avdelning, om den typen av begärd utredning inte är tillåten eller inte är föreskriven i den anmodade medlemsstats nationella rätt. I detta fall skall den begärande myndigheten ha rätt att av samma skäl vägra gå med på gränsöverskridande samarbete i det omvända fallet om sådant begärs av en myndighet i den anmodade staten.

4. Om så föreskrivs i medlemsstaternas nationella rätt, skall de deltagande myndigheterna hos sina nationella rättsliga myndigheter ansöka om godkännande av de planerade utredningarna. För den händelse de behöriga rättsliga myndigheternas godkännande är förenat med vissa villkor, skall de deltagande myndigheterna säkerställa att dessa villkor uppfylls under utredningarnas gång.

5. När en medlemsstats tjänstemän deltar i verksamhet på en annan medlemsstats territorium i enlighet med denna avdelning och där orsakar skador genom sin verksamhet, skall den medlemsstat på vars territorium skadorna har orsakats gottgöra skadan i enlighet med sin nationella lagstiftning på samma sätt som om skadan hade orsakats av dess egna tjänstemän. Denna medlemsstat skall ersättas till fullo av den medlemsstat vars tjänstemän har orsakat skadan för de belopp som den har betalat till de offer eller andra personer eller institut som är ersättningsberättigade.

6. Utan att det påverkar medlemsstatens möjligheter att utöva sina rättigheter gentemot tredje man och oaktat skyldigheten att gottgöra skador enligt punkt 5, andra meningen, skall varje medlemsstat, i det fall som avses i punkt 5, första meningen, avstå från att begära återbetalning från en annan medlemsstat av det belopp som motsvarar skador den åsamkats.

7. Uppgifter som inhämtats av tjänstemän under det gränsöverskridande samarbetet enligt artiklarna 20–24 får användas som bevis, i enlighet med nationell rätt och, under iakttagande av de särskilda villkor som har fastställts av de behöriga myndigheterna i den stat där uppgifterna har inhämtats, av de behöriga organ i den medlemsstat som erhåller uppgifterna.

8. Vid aktiviteter enligt artiklarna 20–24 skall tjänstemän på uppdrag på en annan medlemsstats territorium

behandlas likadant som tjänstemän i denna stat när det gäller överträdelser som de är offer för eller gör sig skyldiga till.

Artikel 20

Förföljande över gräns

1. Tjänstemän vid en medlemsstats tullförvaltning som i sitt eget land förföljer en person som iaktas då han eller hon gör sig skyldig till någon av överträdelserna som anges i artikel 19.2 och som kan leda till utlämning, eller medverkar i en sådan överträdelse, skall utan föregående tillstånd ha rätt att fortsätta förföljandet på en annan medlemsstats territorium, om de behöriga myndigheterna i den andra medlemsstaten, på grund av särskilt brådskande omständigheter, inte på förhand har kunnat underrättas om inresan på territoriet eller om dessa myndigheter inte har kunnat ta sig till platsen i tid för att ta upp förföljandet.

Senast när de passerar gränsen skall de förföljande tjänstemännen kontakta de behöriga myndigheterna i den medlemsstat på vars territorium förföljelsen skall äga rum. Förföljandet skall avbrytas så snart som den medlemsstat på vars territorium det äger rum begär att så skall ske. På framställan av de förföljande tjänstemännen skall de behöriga myndigheterna kvarhålla och förhålla den förföljde för att fastställa hans identitet, eller anhålla honom. Medlemsstaterna skall underrätta depositarien om de tjänstemän på vilka denna bestämmelse skall tillämpas; depositarien skall underrätta de andra medlemsstaterna om detta.

2. Förföljandet skall genomföras enligt följande förfarande, som skall fastställas i den förklaring som avses i punkt 6:

a) De förföljande tjänstemännen skall inte ha rätt att gripa någon.

b) Om ingen framställan om att avbryta förföljandet görs och om de behöriga myndigheterna på vars territorium förföljandet sker inte kan ingripa tillräckligt snabbt, får de förföljande tjänstemännen dock ha rätt att gripa den förföljde tills tjänstemännen i nämnda medlemsstat, vilka omgående skall underrättas, kan fastställa hans identitet eller anhålla honom.

3. Förföljandet skall genomföras i enlighet med punkterna 1 och 2 på något av följande sätt, som skall fastställas i den förklaring som avses i punkt 6:

a) Inom ett visst område eller under en viss tid efter det att gränsen har passerats, vilket skall fastställas i förklaringen.

b) Utan begränsningar i tid eller rum.

4. Förföljandet får bara genomföras på följande allmänna villkor:

a) De förföljande tjänstemännen skall rätta sig efter bestämmelserna i denna artikel och efter lagen i den medlemsstat på vars territorium de opererar. De skall följa de instruktioner som nämnda medlemsstats behöriga myndigheter ger dem.

b) När förföljelsen äger rum till havs skall den, om den fortsätter ut på det öppna havet eller i den exklusiva ekonomiska zonen, genomföras i enlighet med internationell havsrätt som denna återges i Förenta nationernas havsrättskonvention, och när den äger rum på en annan medlemsstats territorium, skall den genomföras i enlighet med bestämmelserna i denna artikel.

c) Tillträde till privata bostäder och till platser till vilka allmänheten inte har tillträde är förbjudet.

d) De förföljande tjänstemännen skall vara lätta att identifiera, antingen genom att de bär uniform eller en armbindel eller genom särskilda anordningen på sina transportmedel. Civila kläder i kombination med neutrala transportmedel utan ovannämnda kännetecken är förbjudet. De förföljande tjänstemännen skall alltid kunna styrka sin officiella befogenhet.

e) De förföljande tjänstemännen får bära tjänstevapen, såvida inte i) den anmodade medlemsstaten har avgivit en allmän förklaring att vapen aldrig får föras in på dess territorium eller ii) annat uttryckligen beslutas av den anmodade medlemsstaten. Vid de tillfällen då en annan medlemsstats tjänstemän tillåts bära sina tjänstevapen får de endast användas i berättigat nödvärn.

f) I avvaktan på att bli förd inför de behöriga myndigheterna i den medlemsstat på vars territorium förföljandet ägde rum får den förföljande, sedan han gripits enligt punkt 2 b, endast underkastas säkerhetsvisitation. Handfängsel får användas under förflyttning. De föremål den förföljande har med sig får beslagtas.

g) Efter varje sådan operation som nämns i punkterna 1, 2 och 3 skall de förföljande tjänstemännen infinna sig hos de behöriga myndigheterna i den medlemsstat på vars territorium de har opererat och redogöra för sitt uppdrag. På begäran av dessa myndigheter är de skyldiga att stå till förfogande tills omständigheterna i samband med deras åtgärd har klarlagts i tillräcklig

utsträckning. Detta villkor skall gälla även om förföljandet inte har lett till att den förföljande anhålls.

h) Myndigheterna i den medlemsstat varifrån de förföljande tjänstemännen kommer skall, om myndigheterna i den medlemsstat på vars territorium förföljandet äger rum så begär, bistå vid den utredning som skall göras efter operationen de deltog i, inbegripet rättsliga förfaranden.

5. En person som till följd av den i punkt 2 avsedda åtgärden har anhållits av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat på vars territorium förföljandet ägde rum får, oavsett nationalitet, kvarhållas för förhör. Relevanta bestämmelser i nationell rätt gäller i tillämpliga delar.

Om vederbörande inte är medborgare i den medlemsstat på vars territorium han har anhållits, skall han försättas på fri fot senast sex timmar efter anhållandet, varvid timmarna mellan midnatt och nio på morgonen inte inbegrips, såvida inte nämnda medlemsstats behöriga myndigheter dessförinnan har mottagit en begäran om tillfälligt frihetsberövande i väntan på utlämning.

6. Vid undertecknandet av denna konvention skall varje medlemsstat avge en förklaring där den på grundval av bestämmelserna i punkterna 2, 3 och 4 fastställer hur förföljandet på dess territorium skall genomföras.

En medlemsstat får när som helst ersätta sin förklaring med en annan, under förutsättning att denna inte inskränker räckvidden av den föregående.

Varje förklaring skall göras efter samråd med var och en av de berörda medlemsstaterna, i syfte att uppnå likvärdiga arrangemang i dessa stater.

7. Medlemsstaterna får bilateralt utsträcka tillämpningsområdet för punkt 1 och anta ytterligare bestämmelser för genomförandet av denna artikel.

8. När instrumentet för antagande av denna konvention deponeras, får en medlemsstat förklara att den inte är bunden av denna artikel eller del av denna. Denna förklaring får när som helst återkallas.

Artikel 21

Gränsöverskridande övervakning

1. Tjänstemän vid en medlemsstats tullförvaltning som i sitt eget land bevakar en person som skäligen kan förmådas vara inblandad i någon av de överträdelse som anges i artikel 19.2, skall ha rätt att fortsätta bevakningen på en annan medlemsstats territorium, om den senare har

givit sitt tillstånd till den gränsöverskridande bevakningen på grundval av den tidigare framställan om bistånd. Tillståndet kan vara förenat med villkor.

Medlemsstaterna skall underrätta depositarien om de tjänstemän för vilka denna bestämmelse skall tillämpas; depositarien skall underrätta de andra medlemsstaterna om detta.

På begäran skall bevakningen uppdras åt tjänstemän i den medlemsstat på vars territorium den genomförs.

Den framställan som nämns i första stycket skall ställas till den myndighet som utses av var och en av medlemsstaterna och som är behörig att lämna begärt tillstånd, eller vidarebefordra framställan.

Medlemsstaterna skall underrätta depositarien om den myndighet som utses i detta syfte; depositarien skall underrätta de andra medlemsstaterna om detta.

2. Om tillstånd från den andra medlemsstaten inte kan begäras på förhand på grund av särskilt brådskande omständigheter, skall de tjänstemän som bedriver övervakningen ha rätt att på andra sidan gränsen fortsätta bevakningen efter en person som skäligen kan förmodas vara inblandad i de överträdelser som avses i artikel 19.2, varvid följande villkor skall uppfyllas:

- a) De behöriga myndigheterna i den medlemsstat på vars territorium bevakningen skall fortsätta skall omedelbart meddelas, under det att bevakningen pågår, om gränspasseringer.
- b) En framställan i enlighet med punkt 1, skall överlämnas utan dröjsmål och innehålla en redogörelse för skälen till att gränsen har passerats utan förhandstillstånd.

Bevakningen skall upphöra så snart som den medlemsstat på vars territorium den äger rum så begär efter meddelandet enligt punkt a eller efter framställan enligt punkt b, eller om tillstånd inte erhålls fem timmar efter det att gränsen har passerats.

3. Bevakningen enligt punkterna 1 och 2 får bara bedrivas på följande allmänna villkor:

- a) De tjänstemän som bedriver bevakningen skall rätta sig efter bestämmelserna i denna artikel och efter lagen i den medlemsstat på vars territorium de opererar. De skall följa de anvisningar som nämnda medlemsstats behöriga myndigheter ger dem.

b) Med undantag för de fall som avses i punkt 2 skall tjänstemännen under bevakningen vara försedda med ett dokument som styrker att tillstånd har beviljats.

c) De tjänstemän som bedriver bevakningen skall alltid kunna styrka sin officiella tjänsteställning.

d) De tjänstemän som bedriver bevakningen får bära tjänstevapen, såvida inte i) den anmodade medlemsstaten har avgivit en allmän förklaring att vapen aldrig får föras in på dess territorium eller ii) annat uttryckligen beslutas av den anmodade medlemsstaten. Vid de tillfällen då tjänstemän från andra medlemsstater tillåts bära sina tjänstevapen får de endast användas i berättigat nödvärn.

e) Tillträde till privatbostäder och till platser till vilka allmänheten inte har tillträde är förbjudet.

f) De tjänstemän som bedriver bevakningen får varken kvarhålla och förhöra den bevakade eller anhålla honom.

g) Varje operation skall avrapporteras till myndigheterna i den medlemsstat på vars territorium den har genomförts. Det kan begäras att de tjänstemän som bedriver bevakningen personligen inställer sig.

h) Om myndigheterna i den medlemsstat på vars territorium bevakningen har ägt rum så begär, skall myndigheterna i den medlemsstat där de tjänstemän som bedriver bevakningen kommer ifrån, bistå vid den utredning som följer på den operation de har deltagit i, inbegripet rättsliga förfaranden.

4. Medlemsstaterna får bilateralt utsträcka tillämpningsområdet för denna artikel och anta ytterligare bestämmelser för genomförandet av den.

5. När instrumentet för antagande av denna konvention deponeras, får varje medlemsstat förklara att den inte är bunden av denna artikel eller del av den. En sådan förklaring får när som helst återkallas.

Artikel 22

Kontrollerade leveranser

1. Varje medlemsstat skall åta sig att säkerställa att det på dess territorium på framställan av en annan medlemsstat kan tillåtas kontrollerade leveranser inom ramen för utredningar av utlämningsbara brott.

2. Beslut om genomförande av kontrollerade leveranser skall i varje enskilt fall fattas av den anmodade medlemsstatens behöriga myndigheter under iakttagande av den medlemsstatens nationella rätt.

3. Genomförandet av kontrollerade leveranser skall ske enligt den anmodade medlemsstatens förfaranden. Ledning och kontroll av operationen skall tillkomma den medlemsstatens behöriga myndigheter.

För att undvika varje avbrott av övervakningen skall den anmodade myndigheten överta kontrollen av leveransen vid gränsen eller vid en överenskommen punkt. Den skall säkerställa att varorna övervakas under resten av färden på ett sådant sätt att den när som helst kan anhålla gärningsmännen och beslagta varorna.

4. Försändelser som man har kommit överens om att kontrollera leveransen av kan, med de berörda medlemsstaternas medgivande, hejdas och tillåtas att fortsätta, antingen utan åtgärd eller efter det att deras ursprungliga innehåll har avlägsnats eller ersatts helt eller delvis.

Artikel 23

Hemliga utredningar

1. På framställan av den begärande myndigheten får den anmodade myndigheten ge tillstånd åt sådana tjänstemän från tullförvaltningen i den begärande medlemsstaten eller tjänstemän som handlar på en sådan förvaltnings vägnar och som opererar under antagen identitet (hemliga utredare) att operera på den anmodade medlemsstatens territorium. Den begärande myndigheten skall inkomma med en sådan framställan enbart om det skulle vara ytterst svårt att klarlägga sakförhållandena utan att genomföra de planerade utredningsåtgärderna. Tjänstemännen i fråga skall inom ramen för sin verksamhet ha tillstånd att samla in uppgifter och etablera kontakt med misstänkta eller andra personer som har samröre med dem.

2. Hemliga utredningar i den anmodade medlemsstaten skall ha begränsad varaktighet. Utredningarna skall förberedas och ledas av berörda myndigheter i den anmodade och i den begärande medlemsstaten i nära samarbete.

3. Den anmodade myndigheten skall, i enlighet med sin nationella rätt bestämma på vilka villkor som den hemliga utredningen skall tillåtas samt villkoren för dess genomförande. Om uppgifter som rör en annan överträdelse än den som omfattas av den ursprungliga framställan erhålls under det att en hemlig utredning pågår, skall villkoren för hur sådana uppgifter får användas också

avgöras av den anmodade myndigheten i enlighet med dess nationella rätt.

4. Den anmodade myndigheten skall tillhandahålla den personal och de tekniska hjälpmedel som behövs. Den anmodade myndigheten skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att skydda de tjänstemän som avses i punkt 1 när de är aktiva i den anmodade medlemsstaten.

5. När instrumentet för antagande av denna konvention deponeras, får varje medlemsstat förklara att den inte är bunden av denna artikel eller del av denna. En sådan förklaring får när som helst återkallas.

Artikel 24

Gemensamma specialutredningslag

1. Myndigheterna i flera medlemsstater får, genom ömsesidig överenskommelse, inrätta ett gemensamt specialutredningslag som stationeras i en medlemsstat och består av tjänstemän som har relevant specialkompetens.

Detta gemensamma specialutredningslag skall ha följande uppgifter:

- Genomföra svåra och krävande utredningar av vissa bestämda överträdelser, som kräver samtidiga och samordnade insatser i de berörda medlemsstaterna.
- Samordna gemensamma insatser för att förhindra och upptäcka bestämda typer av överträdelser samt inhämta uppgifter om de inblandade personerna, personer i deras omgivning och deras metoder.

2. De gemensamma specialutredningslagen skall operera på följande allmänna villkor:

- a) De skall bara inrättas i ett bestämt syfte och för begränsad tid.
- b) Laget skall ledas av en tjänsteman från den medlemsstat där laget skall bedriva sin verksamhet.
- c) De deltagande tjänstemännen skall vara bundna av lagen i den medlemsstat på vars territorium laget skall bedriva sin verksamhet.
- d) Den medlemsstat där laget skall bedriva sin verksamhet skall skapa de nödvändiga organisatoriska förutsättningarna för att laget skall kunna operera.

3. Deltagandet i laget skall inte ge de tjänstemän som ingår i det befogenhet att ingripa på en annan medlemsstats territorium.

AVDELNING V

DATASKYDD

Artikel 25

Dataskydd vid utbyte av uppgifter

1. Vid utbyte av uppgifter skall tullförvaltningarna i varje enskilt fall ta hänsyn till kraven på skydd av personuppgifter. De skall särskilt ta hänsyn till tillämpliga bestämmelser i Europarådets konvention av den 28 januari 1981 om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter. I detta syfte får en medlemsstat, i enlighet med punkt 2, uppställa villkor för hur informationen får behandlas av en annan medlemsstat till vilken dessa personuppgifter har lämnats.

2. Utan att det påverkar bestämmelserna i konventionen om användning av informationsteknologi för tulländamål skall följande bestämmelser tillämpas på överföring av personuppgifter enligt denna konvention:

a) Personuppgifter får av den mottagande myndigheten endast behandlas för de ändamål som avses i artikel 1.1. Utan föregående samtycke från den medlemsstat som har tillhandahållit dem, får den myndigheten överföra dem till sina tullförvaltningar, samt utredande och rättsliga organ för att möjliggöra för dessa att åtala och bestraffa överträdelse i enlighet med vad som anges i artikel 4.3. I övriga fall krävs samtycke från den medlemsstat som har tillhandahållit dem.

b) Den myndighet i medlemsstaten som överlämnar uppgifter skall se till att de är korrekta och aktuella. Om det visar sig att uppgifter har överlämnats som är oriktiga eller uppgifter har överlämnats som inte borde ha överlämnats eller att det krävs att lagligen överlämnade uppgifter i ett senare skede förstörs i enlighet med lagen i den överlämnande medlemsstaten skall den mottagande myndigheten omedelbart underrättas om detta. Den är då skyldig att korrigera uppgifterna i fråga eller förstöra dem. Om den mottagande myndigheten har anledning att tro att överlämnade uppgifter är oriktiga eller bör förstöras, skall den underrätta den överlämnande myndigheten.

c) I fall då överlämnade uppgifter, i enlighet med lagen i den överlämnande medlemsstaten, skall förstöras eller ändras, skall den berörda personen ha rätt att rätta uppgiften.

d) De berörda myndigheterna skall skriftligen bekräfta överföringen och mottagandet av de uppgifter som har utväxlats.

e) Den överlämnande myndigheten och den mottagande myndigheten skall vara skyldiga att meddela den berörda personen, på dennes framställan, vilka uppgifter om honom/henne som har överlämnats samt för vilket ändamål de är avsedda. Denna skyldighet skall inte föreligga, om det efter utredning visar sig att allmänintresset av att inte lämna ut uppgifterna till den berörda personen väger tyngre än den berörda personens intresse av att få uppgifterna. Vidare skall den berörda personens rätt att få veta vilka uppgifter om honom/henne som har överlämnats regleras av nationella lagar, andra författningar och förfaranden i den medlemsstat på vars territorium uppgifterna begärs. Innan beslut fattas om att lämna ut uppgifterna till vederbörande, skall den överlämnande myndigheten beredas tillfälle att yttra sig.

f) Medlemsstaterna skall i enlighet med sina egna lagar, förordningar och förfaranden vara ansvariga för den skada som åsamkas en person genom att de överlämnade uppgifterna behandlas i den berörda medlemsstaten. Detsamma skall gälla om skadan orsakas av att oriktiga uppgifter har överlämnats eller av att den överlämnande myndigheten har handlat i strid med konventionen.

g) De överlämnade uppgifterna skall bara bevaras så länge som det är nödvändigt för att syftet med överlämnandet skall uppnås. Den berörda medlemsstaten skall vid lämplig tidpunkt försäkra sig om behovet av att behålla uppgifterna.

h) De uppgifter som överförs skall under alla omständigheter åtminstone åtnjuta det skydd som den mottagande medlemsstaten tillförsäkrar uppgifter av samma slag.

i) Varje medlemsstat skall vidta lämpliga åtgärder för att genom en effektiv kontroll säkerställa att denna artikel efterlevs. Varje medlemsstat kan anförtro denna uppgift åt de nationella kontrollmyndigheter som avses i artikel 17 i konventionen om användning av informationsteknologi på tullområdet.

3. Uttrycket "behandling av personuppgifter" i denna artikel skall omfattas av definitionen i artikel 2 b i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46 EG av den 24 oktober 1995 om skyddet för enskilda personer med avseende på behandlingen av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

AVDELNING VI

TOLKNING AV KONVENTIONEN

Artikel 26

Domstolen

1. Europeiska gemenskapernas domstol skall vara behörig att avgöra varje tvist mellan medlemsstaterna om tolkningen eller tillämpningen av denna konvention, om rådet inte har lyckats avgöra tvisten inom sex månader efter det att den hänskjutits till rådet av en av dess medlemsstater.

2. Europeiska gemenskapernas domstol skall vara behörig att avgöra varje tvist mellan medlemsstaterna och kommissionen om tolkningen eller tillämpningen av denna konvention som inte har kunnat avgöras genom förhandling. En sådan tvist kan hänskjutas till EG-domstolen sex månader efter den dag då en av parterna underrättade den andra parten om att det föreligger en tvist.

3. Europeiska gemenskapernas domstol skall vara behörig enligt villkoren i punkterna 4–7 att meddela förhandsavgöranden om tolkningen av denna konvention.

4. Varje medlemsstat kan, genom en förklaring som avges vid undertecknandet av denna konvention eller vid varje annat tillfälle efter undertecknandet, godkänna Europeiska gemenskapernas domstols behörighet att meddela förhandsavgöranden om tolkningen av denna konvention på de villkor som anges i antingen punkt 5 a eller punkt 5 b.

5. En medlemsstat som har avgivit en förklaring enligt punkt 4 skall ange antingen att

- a) varje domstol i den staten, mot vars avgöranden det inte finns något rättsmedel enligt nationell lagstiftning, får begära att Europeiska gemenskapernas domstol meddela ett förhandsavgörande i en fråga som uppkommer vid den domstolen och som rör tolkningen av denna konvention, om den domstolen anser att ett beslut i frågan är nödvändigt för att döma i saken, eller att
- b) varje domstol i den staten får begära att Europeiska gemenskapernas domstol meddela ett förhandsavgörande i en fråga som uppkommer vid den domstolen och som rör tolkningen av denna konvention, om den

domstolen anser att ett beslut i frågan är nödvändigt för att döma i saken.

6. Protokollet om Europeiska gemenskapernas domstols stadga och dess rättegångsregler skall tillämpas.

7. Varje medlemsstat skall, oavsett om den har avgivit en förklaring enligt punkt 4, ha rätt att till Europeiska gemenskapernas domstol inkomma med inlagor eller skriftliga synpunkter i ärenden som hänskjutits till domstolen enligt punkt 5.

8. Domstolen skall inte vara behörig att pröva giltigheten eller proportionaliteten av de aktiviteter som behöriga brottsbekämpande organ utför inom ramen för denna konvention, eller av medlemsstaternas utövning av sitt ansvar för att upprätthålla lag och ordning och skydda den inre säkerheten.

AVDELNING VII

TILLÄMPNING OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 27

Sekretess

Tullförvaltningarna skall i varje enskilt fall av informationsutbyte ta hänsyn till kraven på utredningssekretess. I detta syfte får en medlemsstat uppställa villkor för hur informationen får användas av en annan medlemsstat till vilken denna information kan lämnas.

Artikel 28

Undantag från skyldigheten att lämna bistånd

1. Denna konvention skall inte tvinga medlemsstaternas myndigheter att lämna önsesidigt bistånd, om detta sannolikt skulle störa den berörda statens allmänna ordning eller skada andra väsentliga intressen, särskilt vad gäller dataskydd, eller då omfattningen av de begärda åtgärderna, särskilt inom ramen för de särskilda samarbetsformerna enligt avdelning IV, är uppenbart oproportionerliga i förhållande till den påstådda överträdelsens svårighetsgrad. I sådana fall kan bistånd helt eller delvis vägras eller bifallas under förutsättning att vissa villkor uppfylls.

2. Varje avslag att lämna bistånd skall motiveras.

*Artikel 29***Kostnader**

1. Medlemsstaterna skall normalt avsäga sig alla krav på ersättning av kostnader som uppstått vid genomförandet av denna konvention med undantag för kostnader för arvoden till experter.
2. Om väsentliga och extraordinära utgifter krävs för att verkställa en framställan, skall de berörda tullförvaltningarna samråda för att fastställa de villkor under vilka en begäran skall verkställas samt på vilket sätt kostnaderna skall bäras.

*Artikel 30***Reservationer**

1. Med undantag av de reservationer som anges i artikel 20.8, artikel 21.5 och artikel 23.5 är reservationer mot denna konvention inte tillåtna.
2. De medlemsstater som redan har träffat inbördes avtal som omfattar de områden som regleras i avdelning IV i denna konvention får göra reservationer enligt punkt 1 endast om dessa inte påverkar deras skyldigheter enligt sådana avtal.
3. De skyldigheter som följer av bestämmelserna om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna i konventionen av den 19 juni 1990 om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985, där ett förstärkt samarbete föreskrivs, skall därför inte beröras av denna konvention när det gäller förbindelserna mellan de medlemsstater som är bundna av dessa bestämmelser.

*Artikel 31***Territoriell tillämpning**

1. Denna konvention skall tillämpas på medlemsstaternas territorier enligt artikel 3.1 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen⁽¹⁾, med de ändringar som följer av anslutningsakten för Republiken Österrike, Republiken Finland och Konungariket Sverige samt de anpassningar av fördragen som unionen grundar sig på⁽²⁾ samt av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 82/97 av den 19 december 1996⁽³⁾, som

⁽¹⁾ EGT L 302, 19.10.1992, s. 2.

⁽²⁾ EGT L 1, 1.1.1995, s. 181.

⁽³⁾ EGT L 17, 21.1.1997, s. 2.

för Förbundsrepubliken Tysklands del även omfattar ön Helgoland och Büsingens territorium (inom ramen för och i enlighet med fördraget av den 23 november 1964, eller gällande version, mellan Förbundsrepubliken Tyskland och Schweiziska edsförbundet om att inkludera kommunen Büsingen am Hochrein i Schweiziska edsförbundets tullområde) samt kommunerna Livigno och Campione d'Italia för Republiken Italien, och den skall även tillämpas på det territorialvatten, de inre vattenvägar och det luftrum som ingår i medlemsstaternas territorier.

2. Rådet, som skall besluta enhälligt enligt förfarandet i avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen, kan anpassa punkt 1 till varje ändring av de bestämmelser i gemenskapsrätten som avses där.

*Artikel 32***Ikraftträdande**

1. Denna konvention skall antas av medlemsstaterna i enlighet med deras konstitutionella bestämmelser.
2. Medlemsstaterna skall underrätta depositarien när de konstitutionella förfaranden för antagande av denna konvention har genomförts.
3. Denna konvention träder i kraft nittio dagar efter det att den underrättelse som avses i punkt 2 lämnats av den stat – som skall vara medlem i Europeiska unionen när rådet antar den akt genom vilken denna konvention upprättas – som sist fullgör denna formalitet.
4. Fram till det att denna konvention träder i kraft får varje medlemsstat i samband med underrättelse enligt punkt 2 eller därefter förklara att konventionen, med undantag av artikel 26 i denna, vad medlemsstaten beträffar, är tillämplig i dess förbindelser med de medlemsstater som har gjort samma förklaring. Sådana förklaringar skall börja gälla nittio dagar efter det att de har deponerats.
5. Denna konvention skall tillämpas endast på sådana framställningar som görs efter dagen när den träder i kraft eller efter dagen då den börjar tillämpas mellan den anmodade medlemsstaten och den begärande medlemsstaten.

6. Medlemsstaternas konvention av den 7 september 1967 om ömsesidigt bistånd mellan de respektive tullförvaltningarna skall upphävas den dag då denna konvention träder i kraft.

*Artikel 33***Anslutning**

1. Varje stat som blir medlem av Europeiska unionen skall ha rätt att ansluta sig till denna konvention.
2. Den av Europeiska unionens råd upprättade konventionstexten på den anslutande medlemsstatens språk är giltig.
3. Anslutningsinstrumenten skall deponeras hos depositarien.
4. Denna konvention skall, i förhållande till varje stat som ansluter sig till den, träda i kraft nittio dagar efter det att staten har deponerat sitt anslutningsinstrument eller på dagen för denna konventions ikraftträdande, om denna ännu inte har trätt i kraft när nittiodagarsperioden löper ut.
5. Om denna konvention ännu inte har trätt i kraft när en anslutande medlemsstat deponerat sitt anslutningsinstrument, skall artikel 32.4 tillämpas för anslutna medlemsstater.

*Artikel 34***Ändringar**

1. Ändringar av denna konvention får föreslås av varje medlemsstat i egenskap av hög fördragsslutande part.

Varje ändringsförslag skall tillställas depositarien, som skall lämna det till rådet och kommissionen.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 31.2 skall ändringarna av denna konvention fastställas av rådet, som skall rekommendera medlemsstaterna att anta dem i enlighet med deras respektive konstitutionella bestämmelser.

3. De enligt punkt 2 fastställda ändringarna träder i kraft i enlighet med bestämmelserna i artikel 32.3.

*Artikel 35***Depositarie**

1. Generalsekreteraren vid Europeiska unionens råd skall vara depositarie för denna konvention.

2. Depositarien skall i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* offentliggöra uppgifter om vilka medlemsstater som har antagit och anslutit sig till konventionen, om genomförandet, förklaringar och reservationer samt alla andra meddelanden om denna konvention.

En fe de lo cual los plenipotenciarios abajo firmantes suscriben el presente Convenio.

Til bekræftelse heraf har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne konvention.

Zu Urkund dessen haben die unterzeichneten Bevollmächtigten ihre Unterschrift unter dieses Übereinkommen gesetzt.

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι υπογράφοντες πληρεξούσιοι έθεσαν την υπογραφή τους κάτω από την παρούσαπαρούσα σύμβαση.

In witness whereof, the undersigned Plenipotentiaries have hereunto set their hands.

En foi de quoi, les plénipotentiaires soussignés ont apposé leurs signatures au bas de la présente convention.

Dá Fhianú sin, chuir la Lánchumhachtaigh thíos-sínithe a lámh leis an gCoinbhinsiún seo.

In fede di che, i plenipotenziari sottoscritti hanno apposto le loro firme in calce alla presente convenzione.

Ten blijke waarvan de ondergetekende gevolmachtigden hun handtekening onder deze Overeenkomst hebben gesteld.

Em fé do que, os plenipotenciários abaixo-assinados apuseram as suas assinaturas no final da presente Convenção.

Tämän vakuudeksi alla mainitut täysivaltaiset edustajat ovat allekirjoittaneet tämän yleissopimuksen.

Till bekræftelse härav har undertecknade befullmäktigade ombud undertecknat denna konvention.

Hecho en Bruselas, el dieciocho de diciembre de mil novecientos noventa y siete, en un ejemplar único, en lenguas alemana, danesa, española, finesa, francesa, griega, inglesa, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa y sueca, cuyos textos son igualmente auténticos y que será depositado en los archivos de la Secretaría General del Consejo de la Unión Europea.

Udfærdiget i Bruxelles, den attende december nitten hundrede og syvoghalvfems, i ét eksemplar på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, irsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed; de deponeres i arkiverne i Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union.

Geschehen zu Brüssel am achtzehnten Dezember neunzehnhundertsiebenundneunzig in einer Urschrift in dänischer, deutscher, englischer, finnischer, französischer, griechischer, irischer, italienischer, niederländischer, portugiesischer, schwedischer und spanischer Sprache, wobei jeder Wortlaut gleichermaßen verbindlich ist; die Urschrift wird im Archiv des Generalsekretariats des Rates der Europäischen Union hinterlegt.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις δέκαοκτώ Δεκεμβρίου χίλια εννιακόσια ενενήντα επτά, σε ένα μόνο αντίτυπο στην αγγλική, γαλλική, γερμανική, δανική, ελληνική, ιρλανδική, ισπανική, ιταλική, ολλανδική, πορτογαλική, σουηδική και φινλανδική γλώσσα· κάθε κείμενο είναι εξίσου αυθεντικό και κατατίθεται στα αρχεία της Γενικής Γραμματείας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Done at Brussels on the eighteenth day of December in the year one thousand nine hundred and ninety-seven in a single original, in the Danish, Dutch, English, Finnish, French, German, Greek, Irish, Italian, Portuguese, Spanish and Swedish languages, each text being equally authentic, such original remaining deposited in the archives of the General Secretariat of the Council of the European Union.

Fait à Bruxelles, le dix-huit décembre mil neuf cent quatre-vingt-dix-sept, en un exemplaire unique, en langues allemande, anglaise, danoise, espagnole, finnoise, française, grecque, irlandaise, italienne, néerlandaise, portugaise et suédoise, chaque texte faisant également foi, exemplaire qui est déposé dans les archives du Secrétariat général du Conseil de l'Union européenne.

Arna dhéanamh sa Bhruiséil ar an ochtú lá déag de Nollaig sa bhliain míle naoi gcéad nócha a seacht, i scríbhinn bhunaidh amháin sa Bhéarla, sa Danmhairgis, san Fhionlainnis, sa Fhraincis, sa Ghaeilge, sa Ghearmáinis, sa Ghréigis, san Iodáilis, san Ollainnis, sa Phortaingéilis, sa Spáinnis agus sa tSualainnis agus comhúdarás ag na téacsanna i ngach ceann de na teangacha sin; déanfar an scríbhinn bhunaidh sin a thaisceadh i gcartlann Ardrúnaíocht Chomhairle an Aontais Eorpaigh.

Fatto a Bruxelles, addì diciotto dicembre millenovecentonovantasette, in un unico esemplare, in lingua danese, finlandese, francese, greca, inglese, irlandese, italiana, portoghese, spagnola, svedese e tedesca, ciascun testo facente ugualmente fede, e depositato negli archivi del Segretariato generale del Consiglio dell'Unione europea.

Gedaan te Brussel, de achttiende december negentienhonderd zevenennegentig, in één exemplaar, in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Finse, de Franse, de Griekse, de Ierse, de Italiaanse, de Nederlandse, de Portugese, de Spaanse en de Zweedse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek, dat wordt neergelegd in het archief van het Secretariaat-generaal van de Raad van de Europese Unie.

Feito em Bruxelas, em dezoito de Dezembro de mil novecentos e noventa e sete em exemplar único, nas línguas alemã, dinamarquesa, espanhola, finlandesa, francesa, grega, inglesa, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa e sueca, fazendo igualmente fé todos os textos, depositado nos arquivos do Secretariado-Geral do Conselho da União Europeia.

Tehty Brysselissä kahdeksantenatoista päivänä joulukuuta vuonna tuhatyhdeksänsataayhdeksänkymmentäseitsemän englannin, espanjan, hollannin, iirin, italian, kreikan, portugalin, ranskan, ruotsin, saksan, suomen ja tanskan kielellä yhtenä alkuperäiskappaleena, joka talletetaan Euroopan unionin neuvoston pääsihteeristön arkistoon ja jonka jokainen teksti on yhtä todistusvoimainen.

Som skedde i Bryssel den artonde december nittonhundra nittiosju i ett enda exemplar på danska, engelska, finska, franska, grekiska, iriska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska och tyska språken, vilka samtliga texter är lika giltiga, vilket skall deponeras i arkivet vid generalsekretariatet vid Europeiska unionens råd.

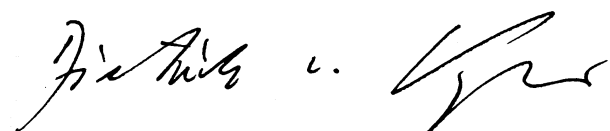
Pour le gouvernement du royaume de Belgique
Voor de Regering van het Koninkrijk België
Für die Regierung des Königreichs Belgien

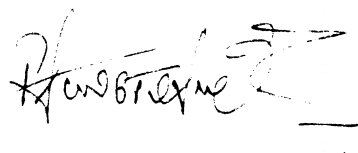
For regeringen for Kongeriget Danmark

Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

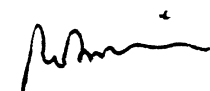
Για την κυβέρνηση Ελληνικής Δημοκρατίας

Por el Gobierno del Reino de España

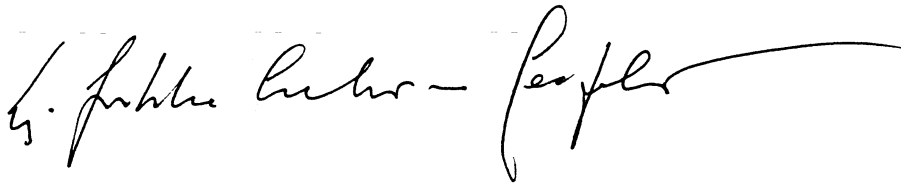
Pour le gouvernement de la République française

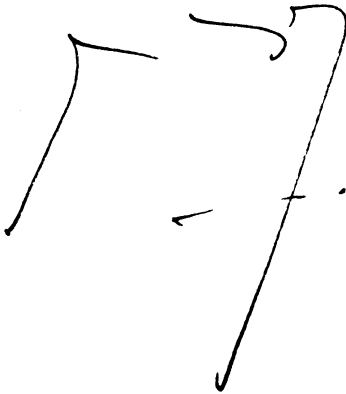
Thar ceann Rialtas na hÉireann
For the Government of Ireland

Per il governo della Repubblica italiana

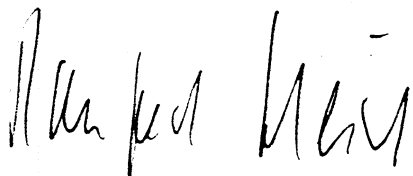
Pour le gouvernement du grand-duché de Luxembourg

Voor de regering van het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Regierung der Republik Österreich

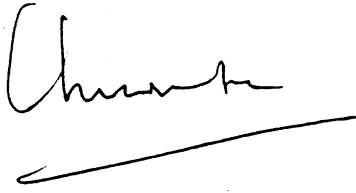
23.1.98

SV

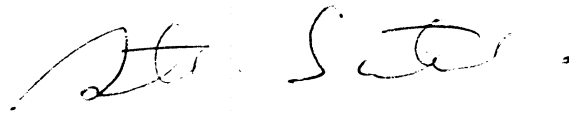
Europeiska gemenskapernas officiella tidning

C 24/19

Pelo Governo da República Portuguesa

Suomen hallituksen puolesta
På finska regeringens vägnar

På Konungariket Sveriges vägnar

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

BILAGA

FÖRKLARINGAR SOM SKALL BIFOGAS KONVENTIONEN OCH OFFENTLIGGÖRAS I
OFFICIELLA TIDNINGEN1. *Till artiklarna 1.1 och 28*

Med hänvisning till undantagen från skyldigheten att lämna bistånd i artikel 28 i konventionen, förklarar Italien att verkställandet av en framställan om ömsesidigt bistånd på grundval av konventionen, när det gäller överträdelser som enligt italiensk lag inte är överträdelser av nationella tullbestämmelser eller av gemenskapens tullbestämmelser – beroende på uppdelningen av behörigheten mellan de nationella myndigheterna när det gäller att förhindra och åtala brott – kan störa den allmänna ordningen eller skada andra väsentliga nationella intressen.

2. *Till artiklarna 1.2 och 3.2*

Danmark och Finland förklarar att de tolkar begreppet ”rättsliga myndigheter” eller ”rättslig myndighet” i artiklarna 1.2 och 3.2 i konventionen på samma sätt som de gör i de förklaringar de har avgivit enligt artikel 24 i Europeiska konventionen om inbördes rättshjälp i brottmål, undertecknad i Strasbourg den 20 april 1959.

3. *Till artikel 4.3 andra strecksatsen*

Danmark förklarar för sin del att artikel 4.3 andra strecksatsen endast omfattar sådana handlingar genom vilket en person deltar när en grupp personer, som handlar i ett gemensamt syfte, gör sig skyldig till en eller flera av de berörda överträdelserna, även om personen i fråga inte deltar i själva utförandet av brottet eller brotten i fråga. Ett sådant deltagande skall vara grundat på kunskaper om gruppens syfte och brottsliga aktiviteter i allmänhet, eller kunskaper om gruppens avsikt att begå det eller de ifrågavarande brottet(n).

4. *Till artikel 4.3 tredje strecksatsen*

Danmark förklarar för sin del att artikel 4.3 tredje strecksatsen endast är tillämplig för de bakomliggande brott, avseende vilka mottagande av stulna varor, alltid är straffbara enligt dansk lag, däri inbegripet paragraf 191 a i den danska strafflagen om mottagande av stulna droger och paragraf 284 i strafflagen om mottagande av stulna varor i förbindelse med smuggling av särskilt grov art.

5. *Till artikel 6.4*

Danmark, Finland och Sverige förklarar att sambandsmännen enligt artikel 6.4 också kan företräda Norges och Islands intressen eller vice versa. De fem nordiska länderna har sedan 1982 haft ett arrangemang där de utplacerade sambandsmännen från ett av de deltagande länderna också företräder de andra deltagande länderna. Detta arrangemang gjordes för att förstärka kampen mot olaglig narkotikahandel och att begränsa den ekonomiska bördan för enskilda länder genom utplaceringen av sambandsmännen. Danmark, Finland och Sverige fäster stort avseende vid att detta väl fungerande arrangemang fortsätter.

6. *Till artikel 20.8*

Danmark förklarar att man godtar bestämmelserna i artikel 20 på följande villkor:

Om förföljelse utförs till havs eller i luften av tullmyndigheterna i en annan medlemsstat får förföljelsen utsträckas till danskt territorium, inbegripet danska territorialvatten och luftrummet ovanför danskt territorium, endast om behöriga danska myndigheter har fått förhandsunderrättelse därom.

7. *Till artikel 21.5*

Danmark förklarar att man godtar bestämmelserna i artikel 21 på följande villkor:

Gränsöverskridande övervakning utan föregående tillstånd får utföras endast i enlighet med artikel 21.2 och 21.3 om det finns allvarliga skäl att förmoda att de personer som bevakas är inblandade i någon av de överträdelser som anges i artikel 19.2 och som kan föranleda utlämning.

8. *Till artikel 25.2 i*

Medlemsstaterna skall åta sig att i rådet informera varandra om vilka åtgärder som har vidtagits för att säkerställa att de åtaganden som avses i punkt i) efterlevs.

9. *Förklaring enligt artikel 26.4*

Vid undertecknandet av denna konvention har följande förklarat att de godkänner domstolens behörighet på de i artikel 26.5 angivna villkoren:

- Irland enligt förfarandena i artikel 26.5 a,
 - Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Grekland, Republiken Italien och Republiken Österrike enligt förfarandena i artikel 26.5 b.
-

FÖRKLARING

Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Italien och Republiken Österrike, förbehåller sig rätten att i sin nationella lagstiftning föreskriva, att när en fråga om tolkningen av konventionen om ömsesidigt bistånd och samarbete mellan tullförvaltningarna uppkommer i en fråga vid en sådan domstol i en medlemsstat mot vars avgöranden det inte finns något rättsmedel enligt nationell lagstiftning, skall den nationella domstolen föra frågan vidare till Europeiska gemenskapernas domstol.
